Walt Disney's Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 5 3 FEBRUARI 1968
25 ct. p. w.; losse nrs. 35 ct.; België 5 fr.

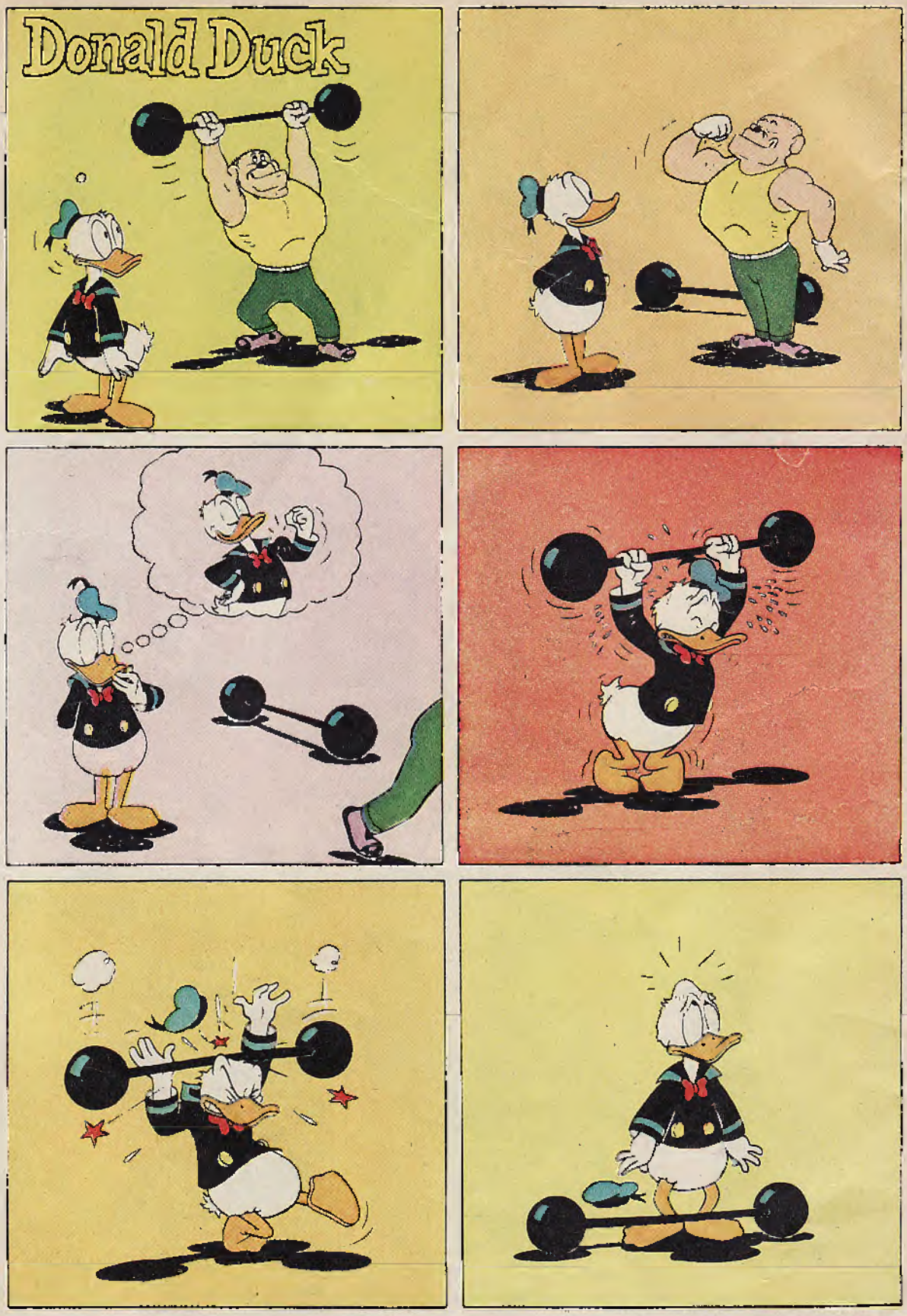
Donald Duck

MICKEY MOUSE

LAAT EEN HOND UIT!

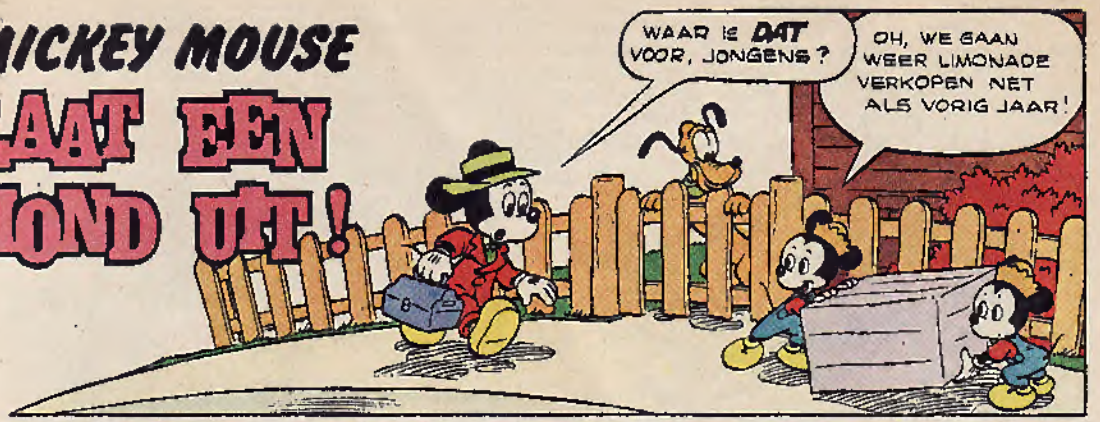

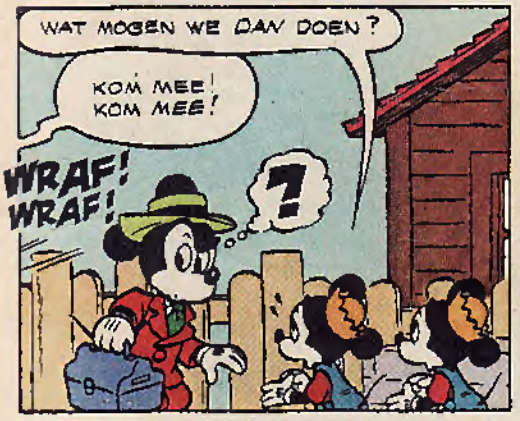

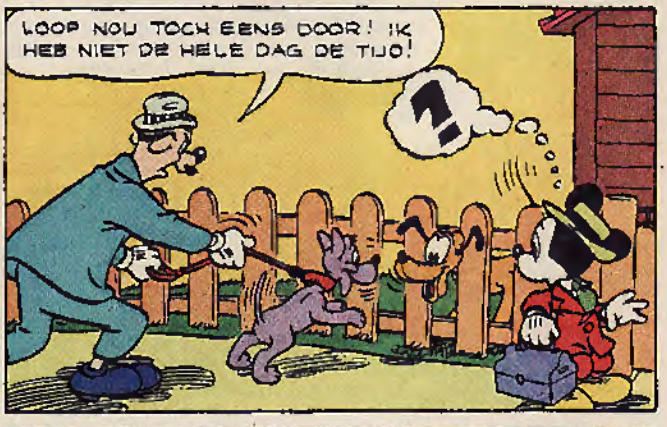

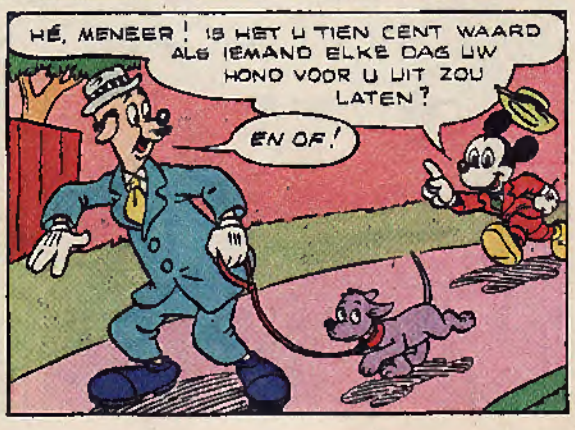

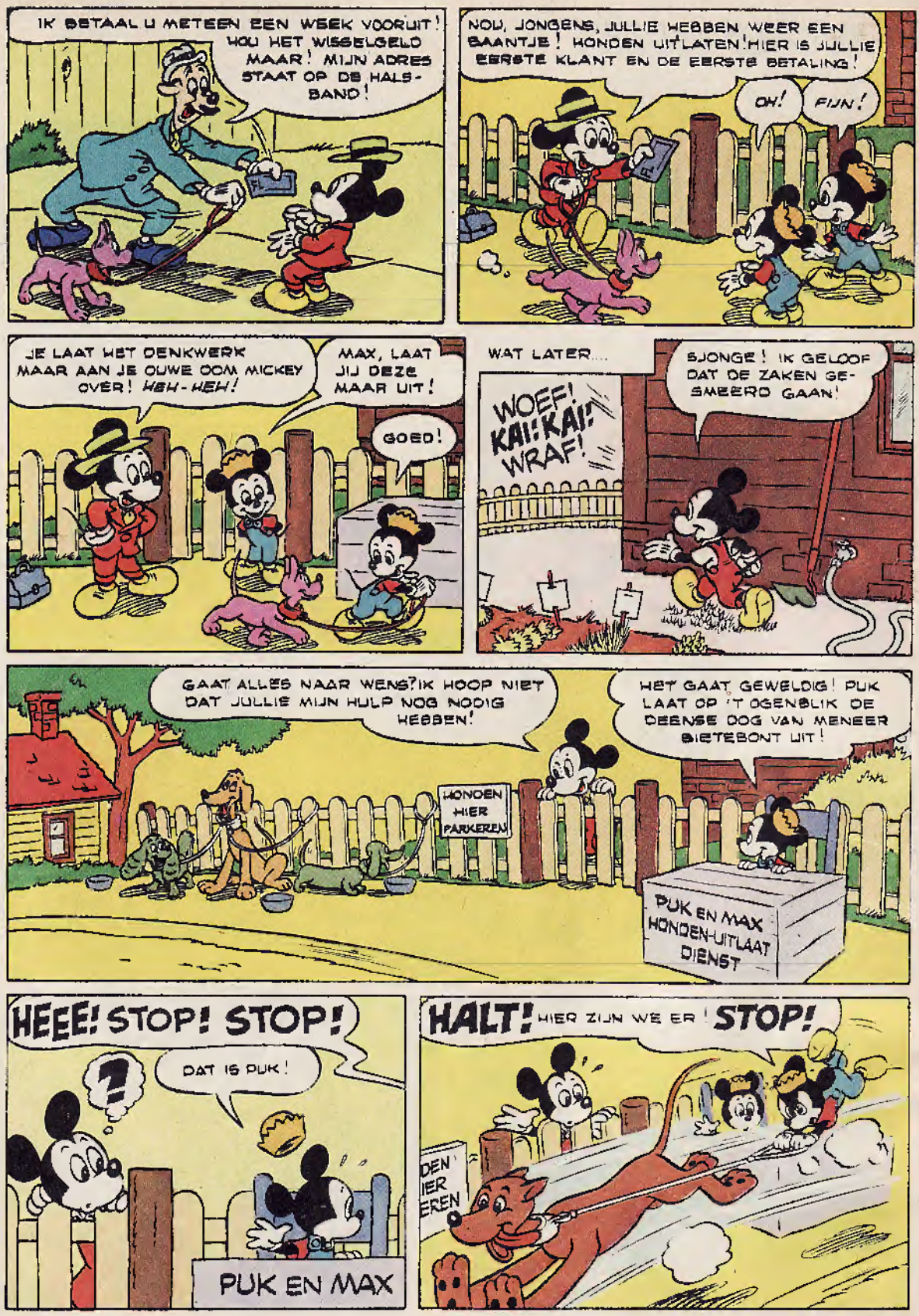
IK BETAAL U METEEN EEN WEEK VOORUIT! HOU HET WISSELGELD MAAR! MIJN ADRES STAAT OP DE HALSBAND!
NOU, JONGENS, JULLIE HEBBEN WEER EEN BAANTJE! HONDEN UITLATEN! HIER IS JULLIE EERSTE KLANT EN DE EERSTE BETALING!
OH!
FIJN!
JE LAAT HET DENKWERK MAAR AAN JE OUWE OOM MICKEY OVER! HEH-HEH!
MAX, LAAT JIJ DEZE MAAR UIT!
GOED!
WAT LATER....
WOEF! KAI! KAI! WRAF!
SJONGE! IK GELOOF DAT DE ZAKEN GESMEERD GAAN!
GAAT ALLES NAAR WENS? IK HOOP NIET DAT JULLIE MIJN HULP NOG NODIG HEBBEN!
HET GAAT GEWELDIG! PUK LAAT OP 'T OGENBLIK DE DEENSE DOG VAN MENEER BIETEBONT UIT!
HONDEN HIER PARKEREN
PUK EN MAX HONDEN-UITLAAT DIENST
HEEE! STOP! STOP!
?
DAT IS PUK!
PUK EN MAX
HALT! HIER ZIJN WE ER! STOP!

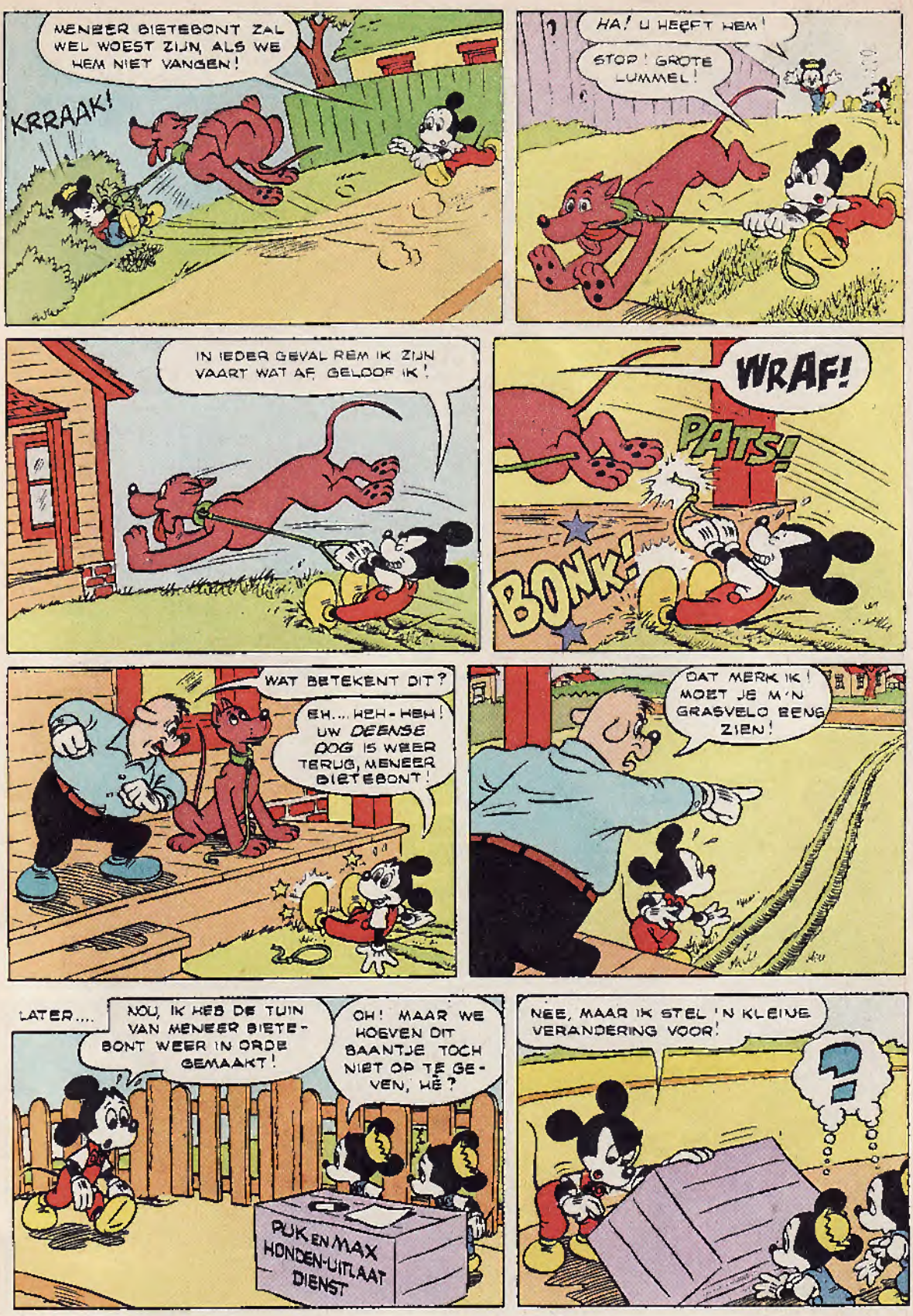
MENEER BIETEBONT ZAL WEL WOEST ZIJN, ALS WE HEM NIET VANGEN!
KRRAAK!
HA! U HEEFT HEM!
STOP! GROTE LUMMEL!
IN IEDER GEVAL REM IK ZIJN VAART WAT AF, GELOOF IK!
WRAF!
PATS!
BONK!
WAT BETEKENT DIT?
EH... HEH-HEH! UW DEENSE DOG IS WEER TERUG, MENEER BIETEBONT!
DAT MERK IK! MOET JE M'N GRASVELO BENG ZIEN!
LATER....
NOU, IK HEB DE TUIN VAN MENEER BIETE-BONT WEER IN ORDE GEMAAKT!
OH! MAAR WE HOEVEN DIT BAANTJE TOCH NIET OP TE GE-VEN, HÈ?
PUK EN MAX HONDEN-UITLAAT DIENST
NEE, MAAR IK STEL 'N KLEINE VERANDERING VOOR!
?

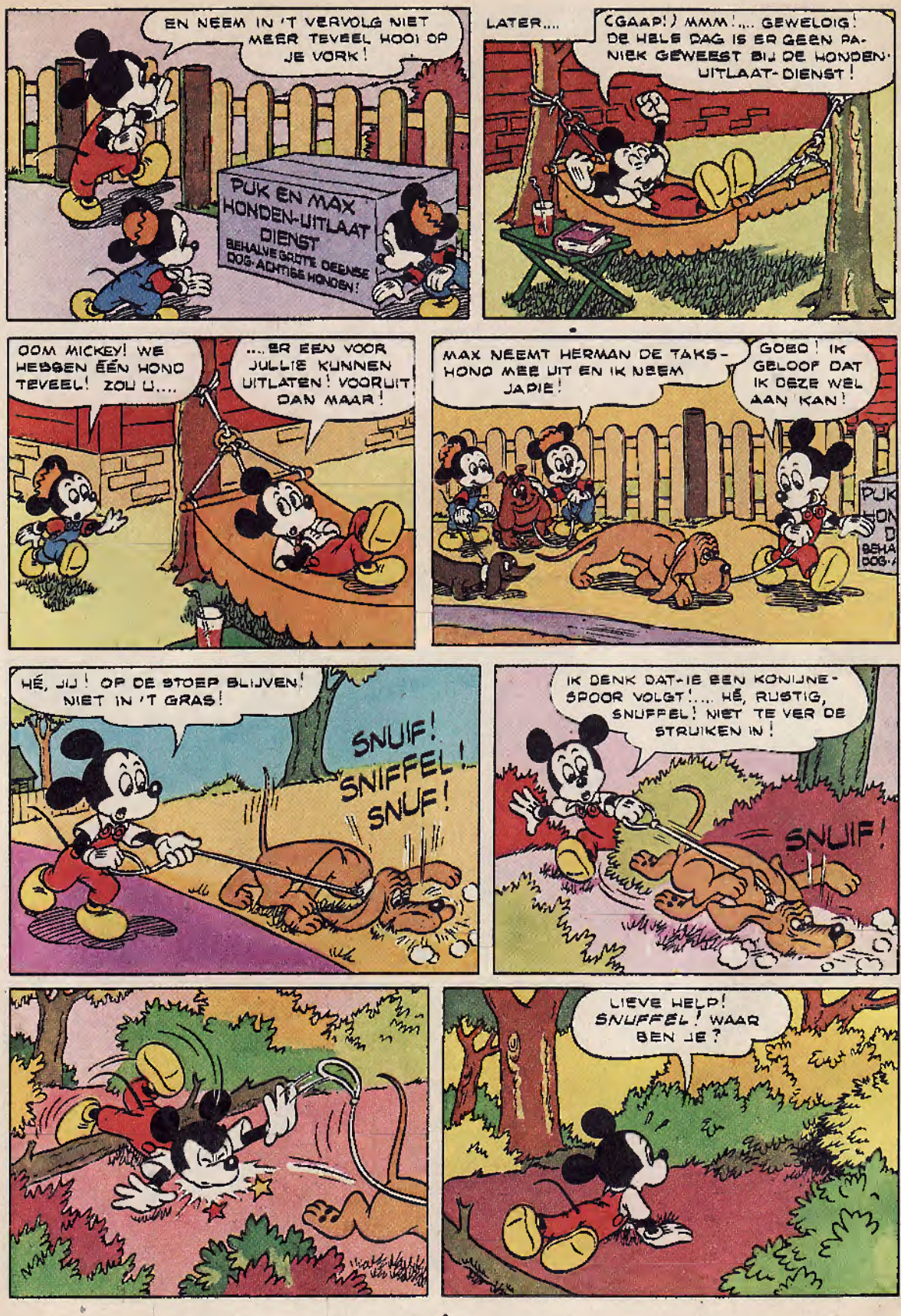
EN NEEM IN 'T VERVOLG NIET MEER TEVEEL HOOI OP JE VORK!
PUK EN MAX HONDEN-UITLAAT DIENST
BEHALVE GROTE DEENSE DOG-ACHTIGE HONDEN!
LATER....
(GAAP!) MMM!.... GEWELDIG! DE HELE DAG IS ER GEEN PANIEK GEWEEST BIJ DE HONDEN-UITLAAT-DIENST!
OOM MICKEY! WE HEBBEN ÉÉN HOND TEVEEL! ZOU U....
....ER EEN VOOR JULLIE KUNNEN UITLATEN! VOORUIT DAN MAAR!
MAX NEEMT HERMAN DE TAKS-HOND MEE UIT EN IK NEEM JAPIE!
GOED! IK GELOOF DAT IK DEZE WEL AAN KAN!
HÉ, JIJ! OP DE STOEP BLIJVEN! NIET IN 'T GRAS!
SNUIF! SNIFFEL! SNUF!
IK DENK DAT-IE EEN KONIJNE-SPOOR VOLGT!.... HÉ, RUSTIG, SNUFFEL! NIET TE VER DE STRUIKEN IN!
SNUIF!
LIEVE HELP! SNUFFEL! WAAR BEN JE?

OP DAT MOMENT, IN EEN HUIS IN DE BUURT...
NOU, DIE BOEF LOOPT NIET LANG MEER VRIJ ROND! KIJK, HIJ HEEFT EEN KNOOP VERLOREN!
JA, DAT IS GENOEG VOOR ONS!

DENKT U DAT U DIE SCHURK DAARMEE KUNT OPSPOREN?
ALS HIJ NIET MEER DAN TIEN KILOMETER UIT DE BUURT IS, KAN ONZE NEUZEL HEM VINDEN! HIER, JONGEN! RUIK-ES!
SNUF! SNUF!

UW HUIS STAAT NOGAL VER VAN DE GROTE WEG! DIE DIEF IS VAST NAAR HET BOS GEGAAN!
AWOEOE!

HIJ IS HEM AL OP HET SPOOR!
LIEVE HELP! ZIJN HALSBAND IS GEBROKEN!
AWOEOE!

LOPEN, GUUS! ALS DIE DUWE NEUZEL EEN SPOOR VOLGT, LIJKT-IE WEL 'N SNELTREIN! ALS-IE HET BOS IN VERDWIJNT, ZIJN WE HEM KWIJT!

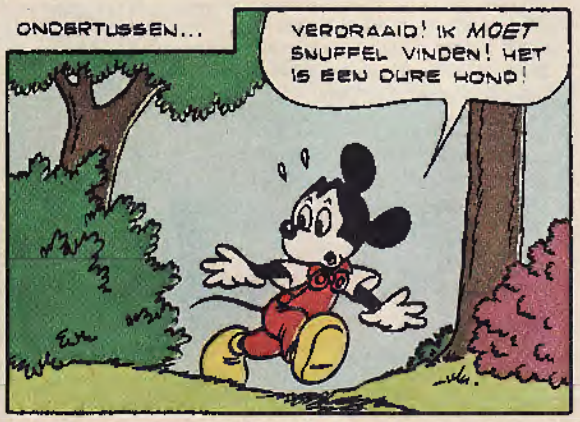
ONDERTUSSEN...
VERDRAAID! IK MOET SNUFFEL VINDEN! HET IS EEN DURE HOND!

GELUKKIG! DAAR IS HIJ! SNUFFEL! KOM-ES BIJ 'T BAASJE!

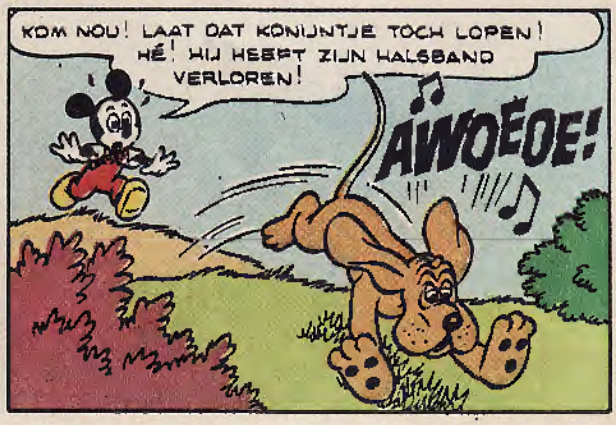
KOM NOU! LAAT DAT KONIJNTJE TOCH LOPEN! HÉ! HIJ HEEFT ZIJN HALSBAND VERLOREN!
AWOEOE!

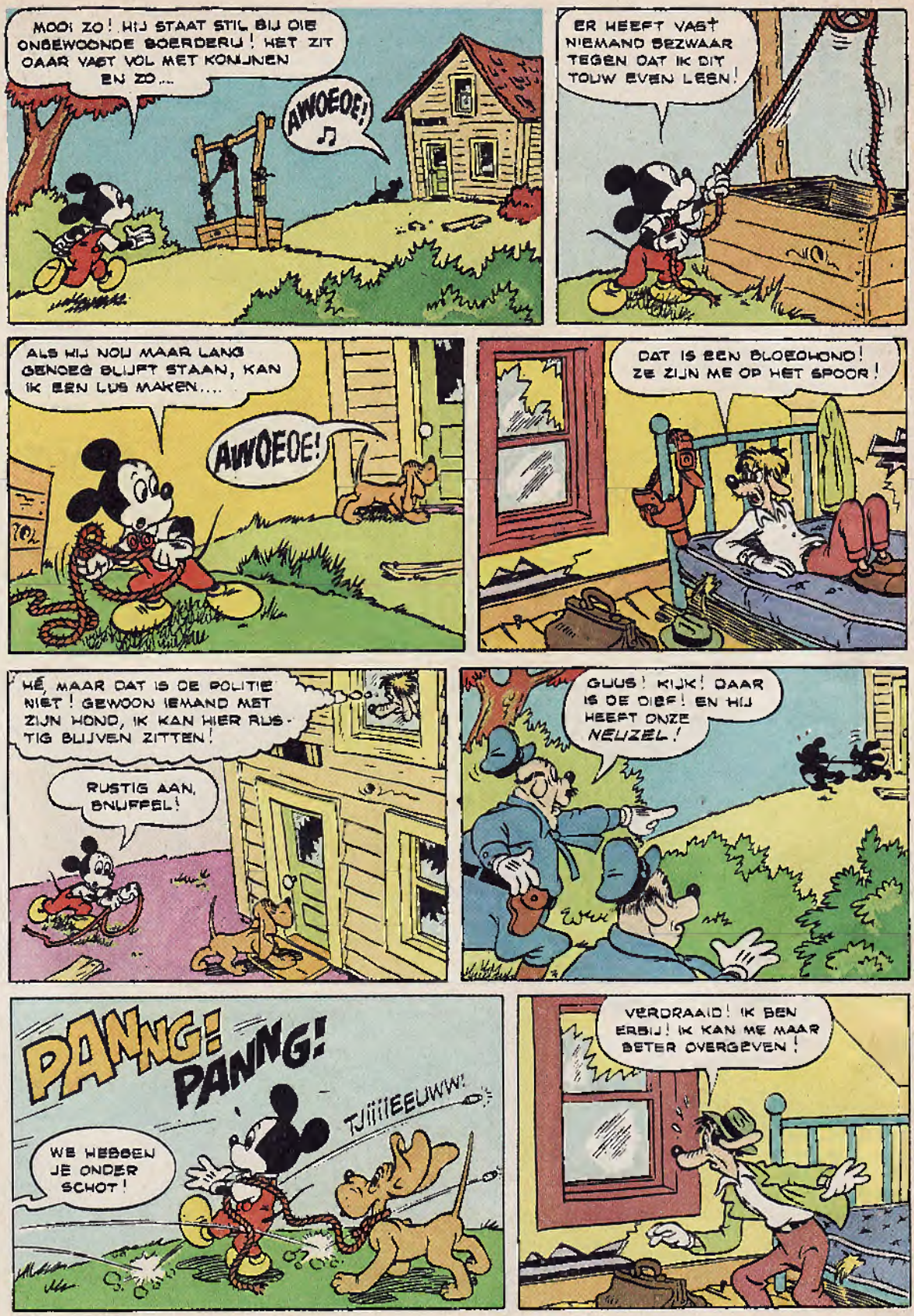
MOOI ZO! HIJ STAAT STIL BIJ DIE ONGEWOONDE BOERDERIJ! HET ZIT OAAR VAST VOL MET KONIJNEN EN ZO...
AWOEOE!
ER HEEFT VAST NIEMAND BEZWAAR TEGEN DAT IK DIT TOUW EVEN LEEN!
ALS HIJ NOU MAAR LANG GENOEG BLIJFT STAAN, KAN IK EEN LUS MAKEN....
AWOEOE!
DAT IS EEN BLOEDHOND! ZE ZIJN ME OP HET SPOOR!
HÉ, MAAR DAT IS DE POLITIE NIET! GEWOON IEMAND MET ZIJN HOND, IK KAN HIER RUSTIG BLIJVEN ZITTEN!
RUSTIG AAN, BNUFFEL!
GUUS! KIJK! DAAR IS DE DIEF! EN HIJ HEEFT ONZE NEUZEL!
PANNG! PANNG!
TJIIIEEUWW!
WE HEBBEN JE ONDER SCHOT!
VERDRAAID! IK BEN ERBIJ! IK KAN ME MAAR BETER OVERGEVEN!

NIET SCHIETEN!
IK GEEF ME OVER! HIER IS DE BUIT!
HANDEN OMHOOG!
HÉ! DAAR IS ZIJN MEDEPLICHTIGE! ER WAREN DUS TWEE BOEVEN!
!?!

WE HEBBEN U MET DE HULP VAN SNUFFEL OPGESPOORD! WE DACHTEN DAT U VERDWAALD WAS!
SNUFFEL?

MAAR WIE IS DAN....
IK GELOOF DAT WE BETER ALLEMAAL NAAR HET BUREAU KUNNEN GAAN! DIT WORDT ME TE INGEWIK-KELD!

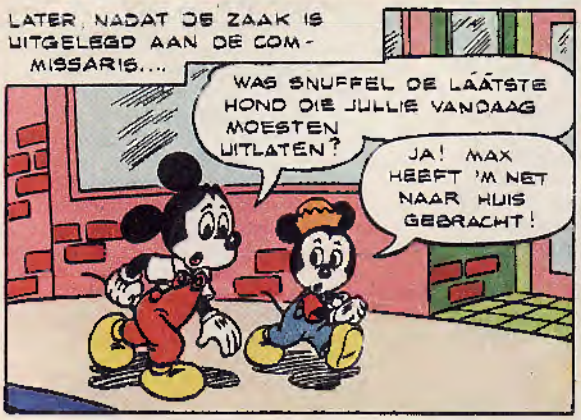
LATER, NADAT DE ZAAK IS UITGELEGD AAN DE COM-MISSARIS....
WAS SNUFFEL DE LAATSTE HOND DIE JULLIE VANDAAG MOESTEN UITLATEN?
JA! MAX HEEFT 'M NET NAAR HUIS GEBRACHT!

LATEN WE DAN EVEN NAAR DE GROENTE-MAN GAAN!
WAT GAAT U KOPEN?

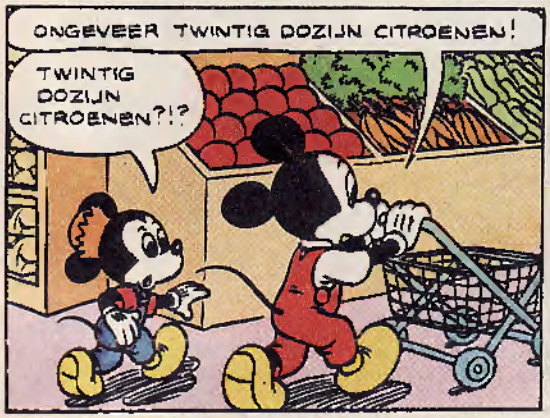
ONGEVEER TWINTIG DOZIJN CITROENEN!
TWINTIG DOZIJN CITROENEN?!?

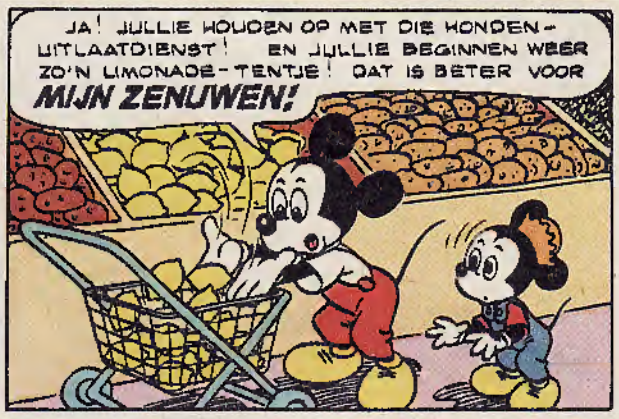
JA! JULLIE HOUDEN OP MET DIE HONDEN-UITLAATDIENST! EN JULLIE BEGINNEN WEER ZO'N LIMONADE-TENTJE! DAT IS BETER VOOR MIJN ZENUWEN!

Pippi Langkous

geschreven door
ASTRID LINDGREN

tekeningen van
CARL HOLLANDER

Aan de buitenkant van het kleine stadje lag een oude verwaarloosde tuin. In die tuin stond een oud huis en in bet huis woonde Pippi Langkous. Ze was negen jaar en Geen vader en geen moeder had ze woonde daar helemaal alleen. ze. Dat was eigenlijk heel prettig, want zo was er niemand die tegen haar kon zeggen dat ze naar bed moest, net wanneer ze de meeste pret had. En niemand die haar kon dwingen levertraan te nemen als ze veel liever toffees wilde hebben.

Vroeger had Pippi wel een vader gehad, waar ze erg veel van hield. En ja, ze had natuurlijk ook een moeder gehad, maar dat was zo lang geleden, dat ze zich er niets meer van herinnerde. Haar moeder was gestorven toen Pippi nog maar heel erg klein was en nog in de wieg lag. Ze schreeuwde toen zo verschrikkelijk, dat niemand in de buurt kon blijven. Pippi geloofde vast dat haar moeder nu boven in de hemel was en door een klein gaatje naar haar kleine meisje keek. Pippi wuifde vaak naar baar en zei dan: „Wees maar niet bang, ik red me wel!"

Pippi was haar vader niet vergeten. Hij was kapitein en voer op de grote zeeën en Pippi had met hem meegevaren op zijn boot, totdat haar vader bij een storm overboord was gewaaid en verdwenen. Maar Pippi was er heel zeker van dat hij op een dag zou terugkomen. Ze geloofde dat hij was aangespoeld op een eiland waar een heleboel negers woonden, en dat haar vader koning was geworden over al die negers en de hele dag rondliep met een gouden kroon op zijn hoofd.

„Mijn vader is een negerkoning", zei Pippi altijd heel trots. „Er zijn heus niet veel kinderen die zo'n vader hebben en als mijn vader maar een boot kan bouwen, dan komt hij mij halen en dan word ik negerprinses! Hoera, wat zal dat leuk zijn!"

Haar vader had dat oude huis dat in die tuin lag, vele jaren geleden gekocht. Hij had gedacht dat hij daar met Pippi zou gaan wonen als hij oud was en niet meer op zee kon varen. Maar toen gebeurde dat vervelende dat hij overboord gewaaid was. En terwijl Pippi wachtte tot hij terug zou komen, ging ze regelrecht naar huis, naar Villa Kakelbont. Zo heette het huis. Het stond daar op haar te wachten, gemeubileerd en wel. Op een mooie zomeravond had ze alle matrozen op haar vaders schip goedendag gezegd. Ze hielden allemaal veel van Pippi en Pippi van hen.

„Tot ziens jongens", zei Pippi en gaf hun allemaal om de beurt een zoen op hun voorhoofd. „Wees maar niet bang, ik red me wel!"

Twee dingen nam ze mee van boord. Een aapje, dat meneer Nilsson heette — dat had ze van haar vader gekregen — en een grote koffer vol met gouden tientjes. De matrozen stonden bij de reling en keken Pippi na zolang ze haar konden zien. Ze stapte stevig door zonder om te kijken, met meneer Nilsson op haar schouder en de koffer in haar hand.

„Een hijzonder kind", zei een der matrozen en bij wreef een traan uit zijn ogen toen Pippi in de verte verdween.

En hij had gelijk. Pippi was een heel bijzonder kind. Het allerbijzonderste aan haar was dat ze zo sterk was. Ze was zo verschrikkelijk sterk dat er in de hele wereld geen politieagent was die zo sterk was als zij. Ze kon een heel paard optillen als ze dat wilde. En dat wilde ze. Ze had een eigen paard dat ze gekocht had voor een van haar gouden tientjes, op dezelfde dag dat ze in Villa Kakelhont kwam. Ze had altijd verlangd naar een eigen paard. En nu woonde hij op de veranda. Maar als Pippi daar 's middags thee wilde drinken, zette ze hem zonder meer in de tuin. Naast Villa Kakelbont lag een andere tuin en een ander huis. In dat huis woonden een vader en

. . .haar haar had de kleur van limonade en was in twee stijve sierlijes gevlochten. Haar neus was net een klein aardappeltje en helemaal gespikkeld door de zomersproeten...

een moeder met hun twee kinderen, een jongen en een meisje. De jongen heette Tommy en het meisje Anneke. Het waren twee heel goed opgevoede en gehoorzame kinderen. Tommy beet nooit op zijn nagels en deed altijd wat zijn moeder hem vroeg. Anneke zeurde nooit om haar zin te krijgen en ze zag er altijd even keurig uit in mooi gestreken jurkjes die ze nooit vuil maakte. Tommy en Anneke speelden altijd lief met elkaar in de tuin, maar ze hadden dikwijls verlangd naar een speelkameraadje. In de tijd toen Pippi nog met haar vader op zee voer, hingen ze vaak over het hek en zeiden tegen elkaar: „Wat vervelend dat er nooit iemand in dat huis komt wonen. Er moest iemand wonen die kinderen had..."

Op die mooie zomeravond, toen Pippi dan voor de eerste keer over de drempel van Villa Kakelbont stapte, waren Tommy en Anneke niet thuis. Ze waren een weekje gaan logeren bij hun grootmoeder. Ze hadden er daarom geen idee van dat er iemand was komen wonen in het huis naast hen. En toen ze de eerste dag nadat ze weer thuis waren gekomen, over het hekje op straat stonden te kijken, wisten ze nog altijd niet dat er werkelijk een speelkameraadje zo dicht in de buurt was. Juist toen ze met elkaar stonden te overleggen wat ze zouden gaan doen en zich afvroegen of er die dag misschien iets leuks zou gebeuren of dat het zo'n vervelende dag zou worden waarop ze niets konden bedenken — precies op dat ogenblik ging het hekje van Villa Kakelbont open en stapte er een meisje uit.

Het was het vreemdste meisje dat Tommy en Anneke ooit hadden gezien en dat was Pippi Langkous, die een ochtendwandeling ging maken.

Ze zag er zo uit: haar haar had dezelfde kleur als limonade en was gevlochten in twee stijve stertjes, die recht van haar hoofd afstonden. Haar neus had dezelfde vorm als een heel klein aardappeltje en was helemaal gespikkeld door de zomersproeten. Onder die neus was een nogal grote mond met helderwitte tanden. Haar jurk was heel vreemd. Pippi had hem zelf gemaakt. Het was de bedoeling dat hij helemaal blauw zou worden. Maar er was niet genoeg blauwe stof. En dus moest Pippi er hier en daar rode lapjes in naaien. Om haar lange dunne benen zaten een paar lange kousen, de ene bruin en de andere zwart. En dan had ze een paar zwarte schoenen aan, die precies twee keer zo lang waren als haar voeten. Die schoenen had haar vader voor haar gekocht in Zuid-Amerika, zodat ze er nog wat in kon groeien. En Pippi

„Wees maar niet bang", zei Pippi, „ik red me wel!" En met het aapje, dat meneer Nilsson heette, en het paard dat ze gekocht had van haar gouden lientjes, nam Pippi haar intrek in het oude huis, dat VILLA KAKELBONT genoemd werd.

zou nooit meer andere willen hebben. Wat Tommy en Anneke heel erg verbaasd deed kijken, was de aap, die op de schouder van het vreemde meisje zat. Het was een kleine meerkat met een blauw broekje en een geel jasje aan en een witte strohoed op. Pippi liep op straat. Ze liep met één been op het trottoir en met het andere been in de goot. Tommy en Anneke keken haar na, zo ver ze konden. Na een poosje kwam Pippi terug. En nu liep ze achterstevoren. Dat was omdat ze zich dan niet hoelde om te draaien als ze weer naar huis ging. Toen ze vlak voor Tommy en Annekes hek kwam, bleef ze staan. De kinderen keken elkaar aan. Tenslotte zei Tommy: „Waarom loop je achterstevoren?"

„Waarom ik achterstevoren loop?" zei Pippi. „Leven we soms niet in een vrij land? Mag je niet lopen zoals je wilt? Bovendien zal ik je vertellen dat in Egypte alle mensen zo lopen — en niemand vindt dat raar".

„Hoe weet je dat?" vroeg Tommy. „Je bent toch nooit in Egypte geweest?"

„Ik nooit in Egypte geweest! Ja nou, daar kan je wat onder verwedden. Ik ben overal op de hele wereld geweest en ik heb nog veel gekkere dingen gezien dan mensen die achterstevoren lopen. Ik vraag me al wat je gezegd zou hebben als ik op mijn handen gelopen had, net als de mensen ver weg in India!"

„Nu jok je", zei Tommy.

Pippi dacht een ogenblik na. „Ja, dat is waar, nu jok ik", zei ze verdrietig.

„Nu bakken we pannekoeken
Nu bakken we kannepoeken
Nu bakken we koekepannen."

„Het is stout om te jokken", zei Anneke die nu eindelijk ook haar mond durfde opendoen.

„Ja, het is heel stout om te jokken", zei Pippi nog verdrietiger. „Alleen vergeet je het zo nu en dan, zie je. Maar hoe kun je eigenlijk denken dat een klein meisje, dat een moeder heelt die een engel is, en een vader die negerkoning is en die zelf baar hele leven heelt gevaren, altijd de waarheid zal kunnen spreken? En bovendien", zei ze en haar hele sproetige gezichtje straalde, „zal ik jullie vertellen dat er in de Kongo in Afrika geen mens is die de waarheid spreekt. Ze jokken daar de hele dag! Jullie moeten dan maar denken dat het alleen komt doordat ik een beetje te lang in de Kongo in Afrika ben geweest. We kunnen immers toch wel vriendjes zijn, hè?"

„Jazeker", zei Tommy. Hij voelde plotseling dat het nu niet een van die vervelende dagen zou worden.

„Waarom zouden jullie niet bij mij komen eten?" vroeg Pippi.

„Hè ja, daar zeg je zo wat", zei Tommy. „Waarom zouden we niet? Kom Anneke, dat doen we".

„Ja", zei Anneke, „nu direct!"

„Maar eerst moet ik jullie nog voorstellen aan meneer Nilsson", zei Pippi. En toen nam het aapje zijn hoed af

en groette de kinderen beleefd. En zo gingen ze het hek van Villa Kakelbont door, dat bijna uit elkaar viel, het grintpad langs waar oude met mos begroeide bomen stonden; echte fijne klimhomen leken het. En toen naar het huis en de verande. Daar stond het paard en 't knabbelde haver uit een soepbord.

„Waarom in vredesnaam heb je een paard op de veranda?" vroeg Tommy. Alle paarden die hij kende, woonden in een stal.

„Tja", zei Pippi peinzend, „in de keuken zou bij me maar in de weg lopen. En in de zitkamer voelt hij zich niet thuis."

Tommy en Anneke aaiden het paard en toen gingen ze naar binnen. Een keuken was er en een zitkamer en een slaapkamer, maar het zag er uit alsof Pippi die week vergeten had de vrijdagse schoonmaakbeurt te geven. Tommy en Anneke keken voorzichtig om zich heen, voor het geval die negerkoning ergens in een hoekje zou zitten. Ze hadden hun hele leven nog nooit een negerkoning gezien! Maar er was geen vader te zien. Anneke vroeg: „Woon je hier helemaal alleen?"

„Welnee," zei Pippi, „meneer Nilsson en het paard wonen hier ook."

„Ja, maar ik bedoel: heb je geen vader en geen moeder hier?"

„Niks hoor!" zei Pippi vrolijk.

„Maar wie zegt dan 's avonds tegen je dat je naar bed moet en zo?" vroeg Anneke.

„Dat doe ik zelf", zei Pippi.

Ondertussen waren ze nu in de keuken gekomen en Pippi riep:

„Nu bakken we pannekoeken.
Nu bakken we kannepoeken.
Nu bakken we koekepannen!"

En toen nam ze drie eieren en gooide die boog in de lucht. Een van de eieren viel op haar hoofd en brak, zodat de dooier in haar ogen liep. Maar de andere ving ze netjes op in de pan, zonder dat ze stuk gingen.

„Ik heb altijd gehoord dat eierdooier goed is voor je haar", zei Pippi en ze wreef in haar ogen. „Nu zullen jullie zien dat het geweldig gaat groeien. In Brazilië lopen trouwens alle mensen rond met een ei in hun baar. Daarom zijn er ook geen mensen met kale hoofden. Eens was er een man die zo dom was om zijn eieren op te eten in plaats van ze in zijn haar te smeren. Hij kreeg natuurlijk een kaal hoofd. En als hij op straat liep, kwam er zo'n oploop dat de motorpolitie er aan te pas moest komen."

Terwijl ze praatte, had Pippi heel handig de eierdoppen met haar vingers uit de pan gevist. Toen nam ze een badborstel die aan de muur hing en begon het pannekoekenbeslag te kloppen, zodat het tegen de muren spatte. Daarna goot ze wat er nog over was in een koekepan, die op de kachel stond. Toen de pannekoek aan de ene kant bruin gebakken was, gooide ze hem tot halverwege de zolder ing, zodat hij zich in de lucht omdraaide. Ze ving hem weer in de koekepan op. Tenslotte gooide ze hem toen hij klaar was, dwars door de keuken op een bord dat op de tafel stond.

„Eet hem op", riep ze, „eet hem voor hij koud is".

En Tommy en Anneke aten hem op en vonden dat het een heel lekkere pannekoek was. Daarna nodigde Pippi ben in de zitkamer. Daar stond maar één meubel. Het was een heel grote kast, met een heleboel kleine laatjes. Pippi deed de laatjes open en liet Tommy en Anneke alle schatten zien die ze daarin bewaarde. Er waren bijzondere vogeleieren en mooie slakken en stenen, kleine fijne doosjes, prachtige zilveren spiegels, parelkettingen en nog veel meer dat Pippi 'en haar vader hadden gekocht op hun reizen over de hele wereld.

Pippi gaf haar nieuwe vriendjes ieder een cadeautje als herinnering. Tommy kreeg een dolk met een glanzend parelmoeren handvat en Anneke een klein doosje waarvan de deksel bedekt was met roze slakkehuisjes, en een ring met een groene steen erin.

„Als jullie nu naar huis gaan", zei Pippi, „dan kunnen jullie morgen weer terugkomen. Als jullie niet naar huis gaan, kunnen jullie ook niet meer terugkomen. En dat zou jammer zijn".

Dat vonden Tommy en Anneke ook. En ze gingen dus naar huis. Voorbij het paard, dat alle haver had opgegeten, en door het hek van Villa Kakelbont. Meneer Nilsson zwaaide hen na met zijn hoed.

de kleine Boze Wolf

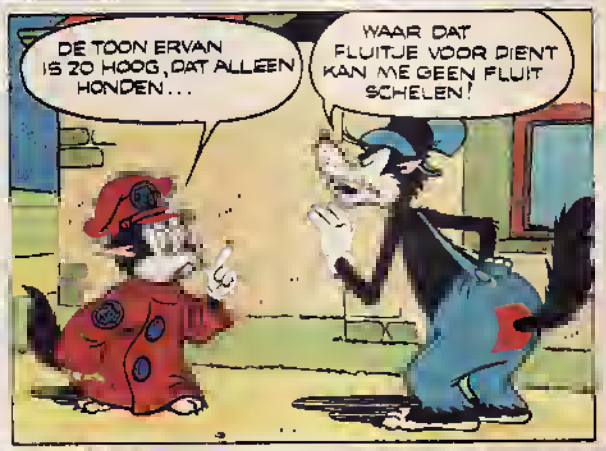

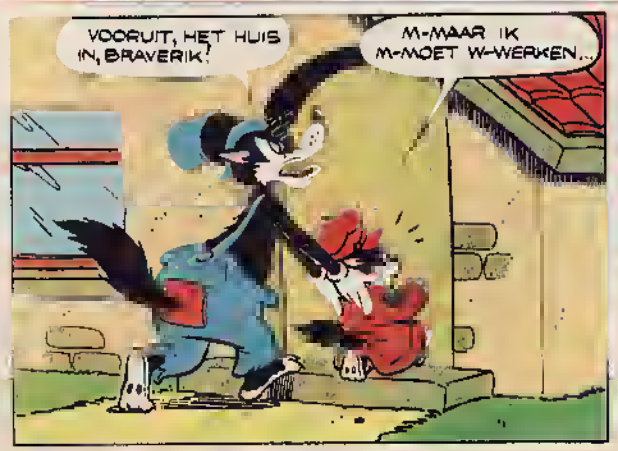

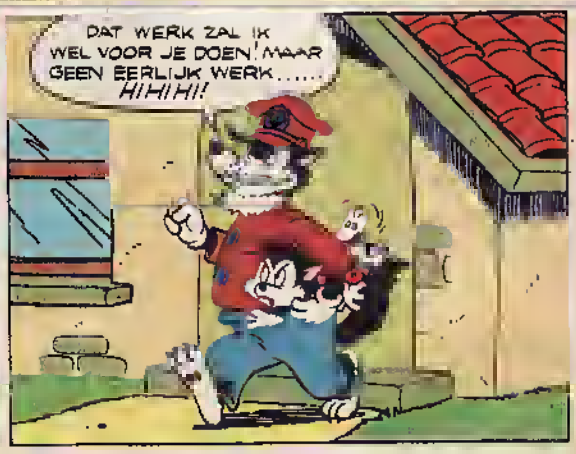

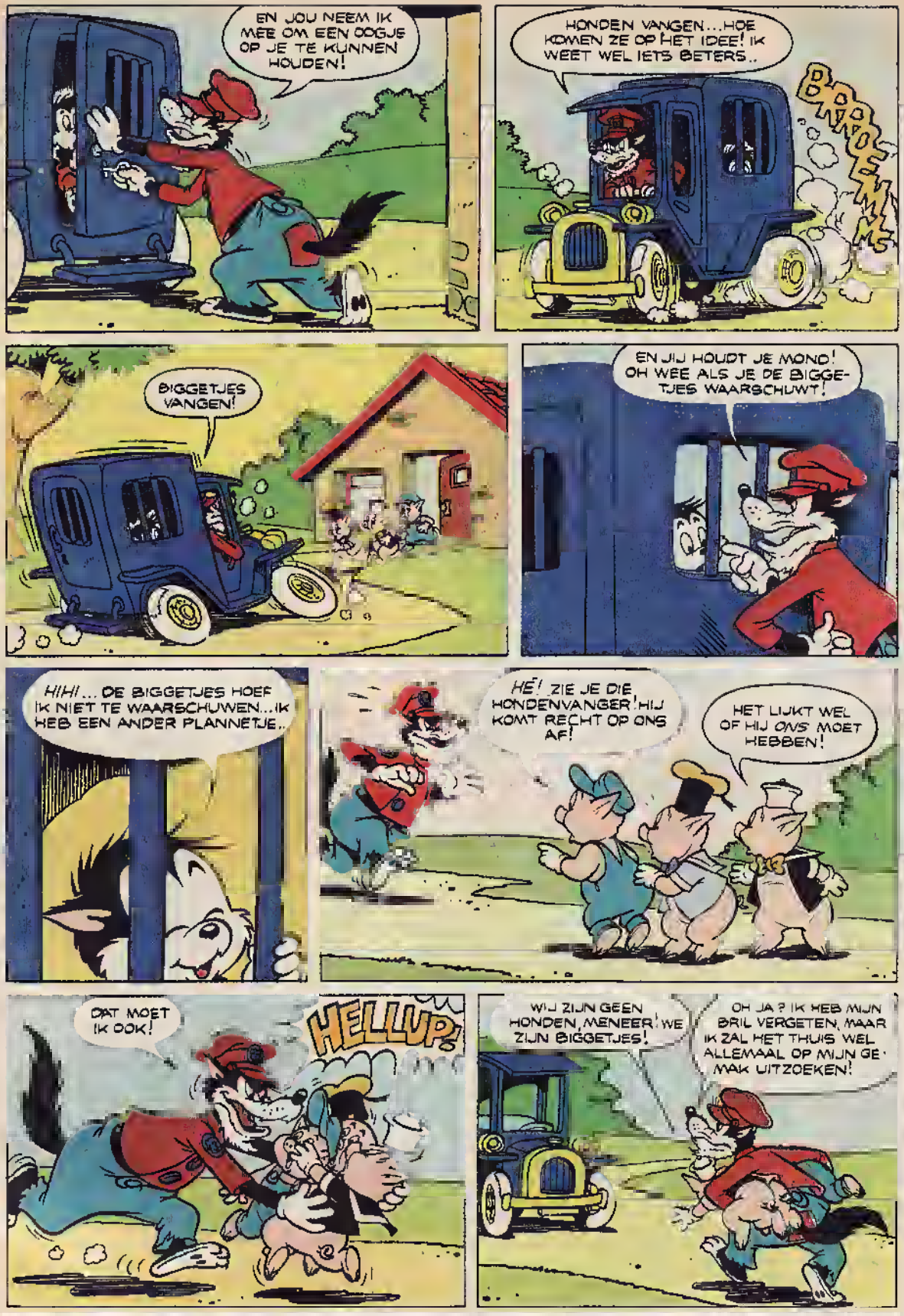
EN JOU NEEM IK MEE OM EEN OOGJE OP JE TE KUNNEN HOUDEN!
HONDEN VANGEN... HOE KOMEN ZE OP HET IDEE! IK WEET WEL IETS BETERS..
BOEMMMS
BIGGETJES VANGEN!
EN JIJ HOUDT JE MOND! OH WEE ALS JE DE BIGGETJES WAARSCHUWT!
HIHI... DE BIGGETJES HOEF IK NIET TE WAARSCHUWEN... IK HEB EEN ANDER PLANNETJE..
HÉ! ZIE JE DIE HONDENVANGER! HIJ KOMT RECHT OP ONS AF!
HET LIJKT WEL OF HIJ ONS MOET HEBBEN!
DAT MOET IK OOK!
HELLUP!
WIJ ZIJN GEEN HONDEN, MENEER! WE ZIJN BIGGETJES!
OH JA? IK HEB MIJN BRIL VERGETEN, MAAR IK ZAL HET THUIS WEL ALLEMAAL OP MIJN GEMAK UITZOEKEN!

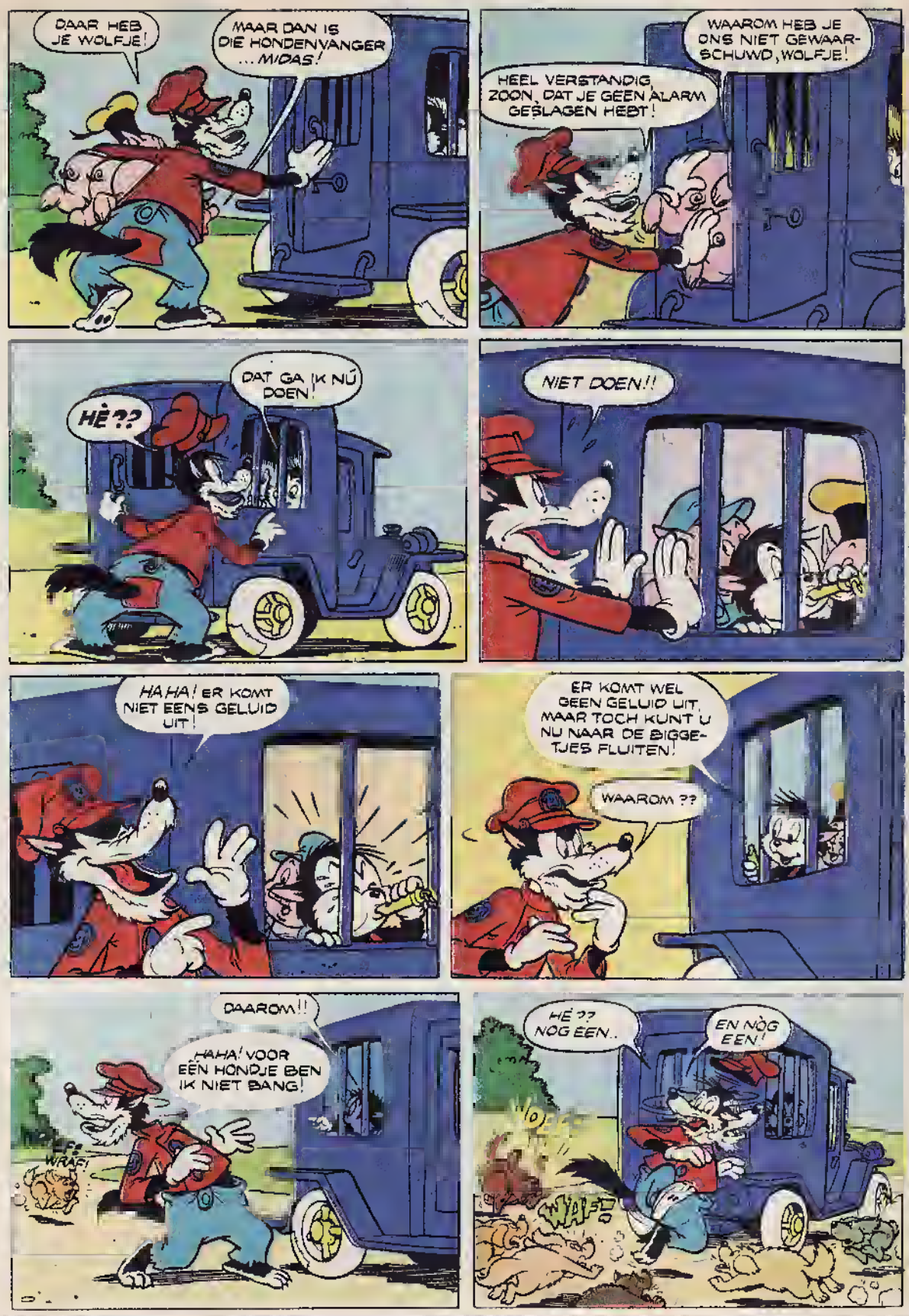
DAAR HEB JE WOLFJE!
MAAR DAN IS DIE HONDENVANGER ... MIDAS!
WAAROM HEB JE ONS NIET GEWAARSCHUWD, WOLFJE!
HEEL VERSTANDIG, ZOON, DAT JE GEEN ALARM GESLAGEN HEBT!
HÈ??
DAT GA IK NÚ DOEN!
NIET DOEN!!
HA HA! ER KOMT NIET EENS GELUID UIT!
ER KOMT WEL GEEN GELUID UIT, MAAR TOCH KUNT U NU NAAR DE BIGGETJES FLUITEN!
WAAROM ??
DAAROM!!
HAHA! VOOR EEN HONDJE BEN IK NIET BANG!
WRAF!
HÈ ?? NOG EEN..
EN NÒG EEN!
WAF!

DE HONDEN WORDEN KWAADAARDIG ALS ZE HET GEHATE HONDENVANGERSPAKJE ZIEN...
L-LAAT ME ERIN! D-DIE HONDEN HEBBEN HET OP MIJ GEMUNT!
GROMM!
GRRR!
WRAW!
GA MAAR VLUCHTEN, MIDAS!
VLUG! DOE OPEN!!!
HELLUP!
AUW!
NIET BIJTEN!
BROMM
GRAUWW
GGRROMM!
WAAR KWAMEN TOCH OPEENS AL DIE HONDEN VANDAAN! DAAR SNAP IK GEEN FLUIT VAN!
AUW!!
AI!!
WOEF!
WAF!
WEL EEN FLUIT! IK HEB ZE GELOKT MET DEZE HONDEN-FLUIT! DIE GEEFT ZO'N HOGE TOON, DAT ALLEEN HONDEN 'T KUNNEN HOREN!

walt disney en leopold stokowsky

FANTASIA ontstond door samenwerking van Walt Disney met dirigent L. Stokowsky en bestaat uit acht tekenfilms, elk geïnspireerd op een klassiek muziekstuk.

November 1940 was de film gereed. Het oorspronkelijke plan van Disney was Fantasia te vertonen met een projectiesysteem dat veel gelijkenis vertoont met het tegenwoordige ‚Cinerama'. Maar de kosten bleken destijds veel te hoog te zijn. Daarom werd Fantasia op een zgn. „wide-screen" scherm geprojecteerd. Iets nieuws was wel dat de film 3-dimensionaal (soort stereo) in de theaters werd vertoond; overal in de zaal waren luidsprekers aangebracht. De film duurde twee uur en tien minuten en had een enorm sucees, vooral in New York, waar hij ruim een jaar achter elkaar draaide. De film kostte Walt Disney 2.200.000 dollar.

Ditjes en Datjes uit Disneyland

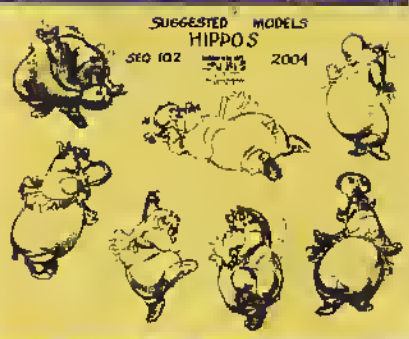

In de film Fantasia werden nu eens geen sprookjes uitgebeeld, maar de dromen die klassieke muziek bij Disney opriep. De Urendans van de componist Ponchielli bv. werd uitgebeeld door een balletgroep onder leiding van een struisvogel en een dansende aligator. Tsjaikowsky's Notenkrakersuite werd gedanst door een ballet van elfjes, paddestoelen en twinkelende dauwdruppels. Beethovens Pastorale speelt zich af in de Griekse oudheid, met fauntjes en centaurs.

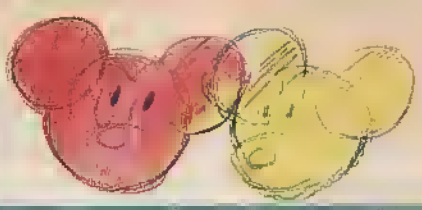

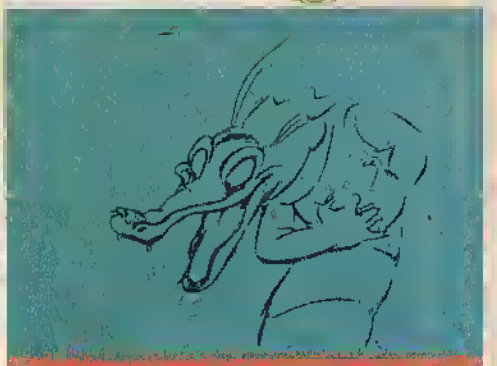

Enkele van de meer dan 500 figuren uit FANTASIA. Boven: Ben Ali Gator, tegenspeler van Mlle. Upanova het nijlpaard (geheel onder). Hieronder: paddestoelen uit de Notenkrakersuite. Foto's linkerbladzij: de god Apollo. De Pegasusfamilie (beide uit de Pastorale). Ballerina Upanova uit de Urendans.

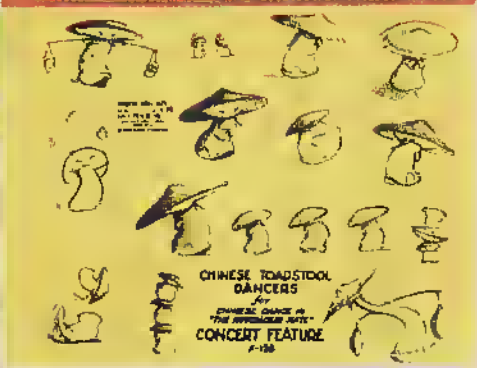

mickey als leerling-tovenaar

De korte inhoud van dit filmgedeelte is als volgt. Een groot tovenaar had een leerling: Mickey Mouse. Op een kwade dag ging de tovenaar op reis en hij liet z'n toverhoed achter op tafel. Vlug zette Mickey de hoed zèlf op om ook eens wat toverkunstjes te doen. Tot een bezem die tegen de muur stond, zei hij: „Vlug! Vul die tobbe voor mij met water!" De bezem wandelde weg met twee emmertjes en binnen een oogwenk was hij weer terug met het water, dat hij in de tobbe gooide. Mickey nam er zijn gemak van in een luie stoel en. . . viel al gauw in slaap. Toen hij eindelijk wakker werd, zag hij tot zijn grote schrik dat de kelder vol water stond! De bezem was nog steeds bezig water aan te dragen! Mickey probeerde van alles om de bezem te laten stoppen, maar niets hielp! Toen pakte Mickey een bijl en hakte hem in honderd stukjes. . . maar uit die stukjes groeiden honderd nieuwe bezems, die weer nieuw water aandroegen! En terwijl Mickey vruchteloos tegen de bezems vocht, kwam de tovenaar weer thuis. Hij pakte zijn toverhoed weer van Mickey af en met één handbeweging liet hij het water en de bezems verdwijnen. Beschaamd ging Mickey weer zèlf water halen. En hoewel de tovenaar alle reden had Mickey weg te sturen, mocht hij als leerling aanblijven; Mickey had in ieder geval nog heel wat te leren voordat hij de toverhoed ooit weer zou mogen dragen!

samenstelling henk albers

Uit de Pastorale: Zeus gooit met donderwolken.

Donald Duck

IN HET SPOOR VAN DE EENHOORN

DONALD IS IN OPDRACHT VAN OOM DAGOBERT NAAR INDIA OM DAAR EEN EENHOORN TE VANGEN. KWIK, KWEK EN KWAK ZIJN ALS VERSTEKELINGEN MEEGEGAAN. AL HEEL GAUW KOMT OOM DONALD EEN FAKIR TEGEN DIE HEM EEN EENHOORN VERKOPEN WIL. HIJ GAAT METEEN OP HET AANBOD IN EN VRAAGT WAAR DE EENHOORN IS...

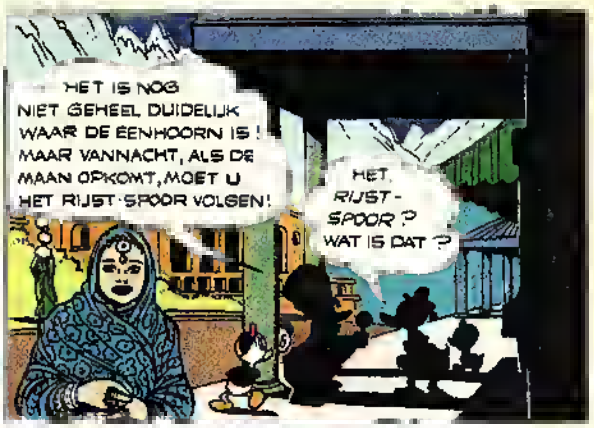

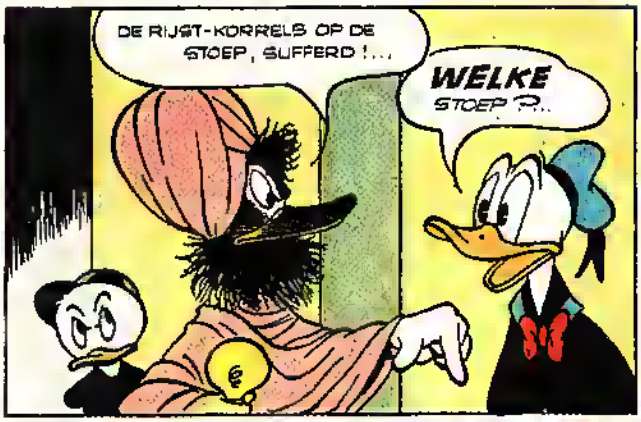

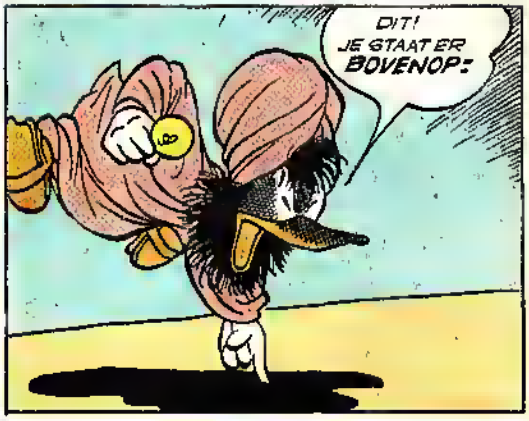

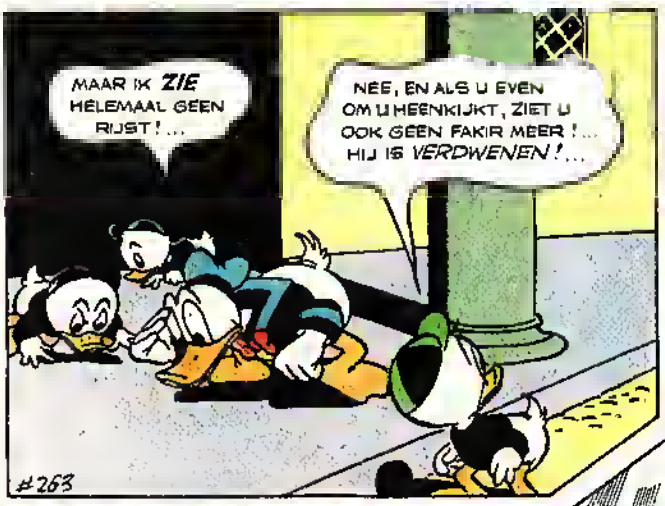

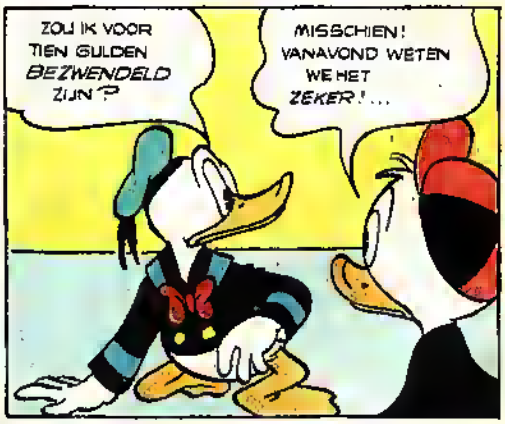

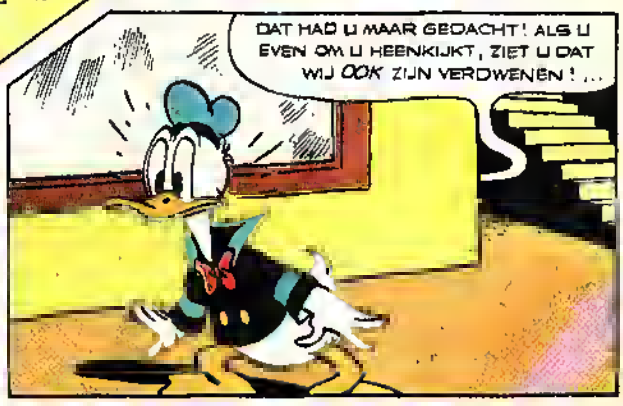

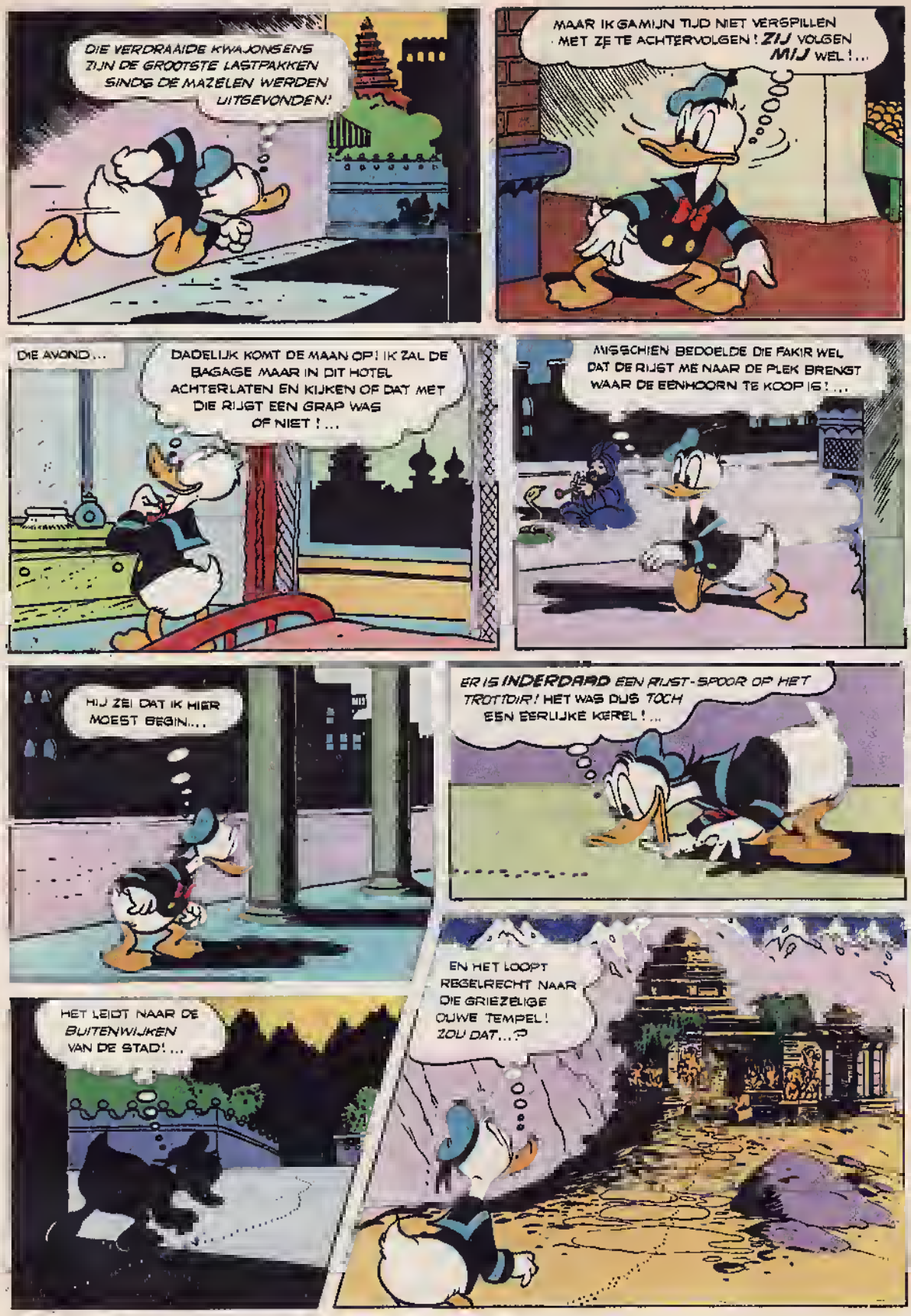
DIE VERDRAAIDE KWAJONGENS ZIJN DE GROOTSTE LASTPAKKEN SINDS DE MAZELEN WERDEN UITGEVONDEN!
MAAR IK GA MIJN TIJD NIET VERSPILLEN MET ZE TE ACHTERVOLGEN! ZIJ VOLGEN MIJ WEL!...
DIE AVOND...
DADELIJK KOMT DE MAAN OP! IK ZAL DE BAGAGE MAAR IN DIT HOTEL ACHTERLATEN EN KIJKEN OF DAT MET DIE RIJST EEN GRAP WAS OF NIET!...
MISSCHIEN BEDOELDE DIE FAKIR WEL DAT DE RIJST ME NAAR DE PLEK BRENGT WAAR DE EENHOORN TE KOOP IS!...
HIJ ZEI DAT IK HIER MOEST BEGIN...
ER IS INDERDAAD EEN RIJST-SPOOR OP HET TROTTOIR! HET WAS DUS TOCH EEN EERLIJKE KEREL!...
HET LEIDT NAAR DE BUITENWIJKEN VAN DE STAD!...
EN HET LOOPT REGELRECHT NAAR DIE GRIEZELIGE OUWE TEMPEL! ZOU DAT...?

MISSCHIEN WACHT EEN STELLETJE BANDIETEN MIJ OP ! NEEM IK NIET EEN TE GROOT RISICO ?...
OH ! DIT IS HET EINDE VAN HET RIJSTSPOOR ! EN MISSCHIEN OOK MIJN EINDE ! ...
HALLO DAAR ! IS ER IEMAND THUIS ?
WHI-HI-HIII:
HÉ ! DAT LIJKT WEL OP HET HINNIKEN VAN EEN PAARD ! OF VAN EEN EENHOORN !
HALLO ! IS DAAR IEMAND ?...
WAT DACHT JE DAT IK WAS, VRIEND ? EEN BEELD, SOMS ?...
EN OMDAT DIT DE LAATSTE EENHOORN TER WERELD IS, HOOP IK DAT JE EEN HOOP GELD BIJ JE HEBT ! VOLG MIJ ! ...
BENT U DEGENE DIE EEN EENHOORN TE KOOP HEEFT ?
IK BEN DEGENE DIE DE ENIGE EENHOORN TE KOOP HEEFT !...

DAAR STAAT HIJ! MET EEN PRIJS-KAARTJE VAN F.10.000,-!
IK KAN HEM NIET ZO GOED ZIEN, MAAR HIJ ZIET ERUIT ALS EEN EENHOORN!...

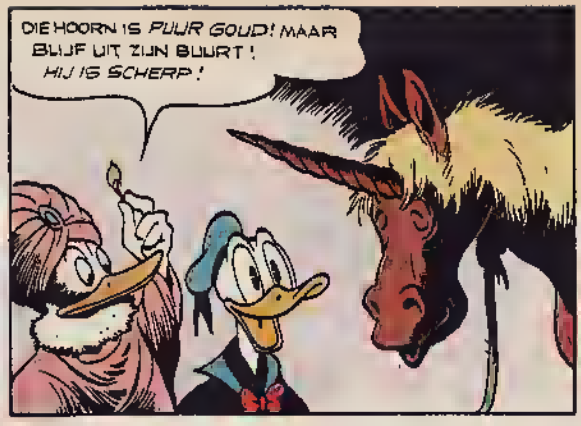
DIE HOORN IS PUUR GOUD! MAAR BLIJF UIT ZIJN BUURT! HIJ IS SCHERP!

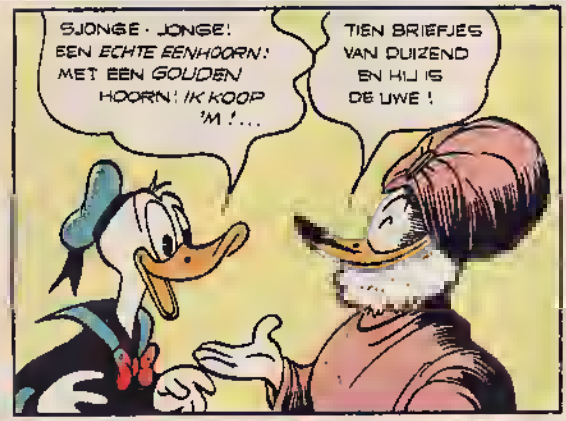
SJONGE - JONGE! EEN ECHTE EENHOORN! MET EEN GOUDEN HOORN! IK KOOP 'M!...
TIEN BRIEFJES VAN DUIZEND EN HIJ IS DE UWE!

OP DAT MOMENT KOMEN DE DRIE "STAND-BEELDEN" TOT LEVEN!...
PSSST! ZULLEN WE DE TRANS-ACTIE NU MAAR GAAN ONDER-BREKEN, LUI?
JA! DAT WORDT WEL TIJD!...

OOM DONALD HEEFT ONZE HULP NODIG!...
JA! ALLEEN WEET HIJ 'T NOG NIET!...

ACHT DUIZEND! NEGEN DUIZEND! TIEN DUIZEND! HIER IS HET GELD!
SFL

EN DAAR IS UW EENHOORN! NEEM 'M MAAR GAUW MEE! HIJ TREKT VLIEGEN AAN!...
BLOP!

IK BEN PAS 'N UUR IN INDIA EN IK HEB AL 'N EENHOORN! OOM DAGOBERT ZAL WEL TROTS OP ME ZIJN!...
JOOOO

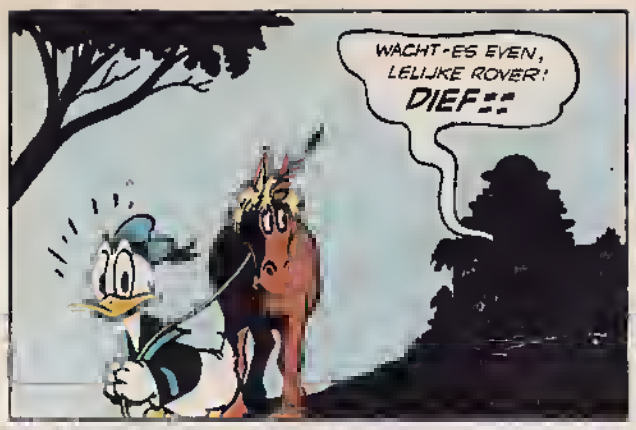
WACHT-ES EVEN, LELIJKE ROVER! DIEF!!

ME EERST F.10.000.- GEVEN EN DAN MIJN ZAKKEN ROLLEN, HÈ ?...

IK HEB UW ZAKKEN HELEMAAL NIET GEROLD! DAT WEET U BEST!

OH NEE ? WIE DEED HET DAN ? IK BORG HET GELD OP IN MIJN GEWAAD... EN NU IS HET WEG!...

HET IS HIER, GUUS GELUK!

WE HADDEN WEL VERWACHT DAT JE IETS UIT ZOU HALEN...
...TOEN WE ZAGEN DAT JE JE VERBORG...
...IN OOM DONALD'S VLIEGTUIG!...

HET KAN ME NIET SCHELEN WAT JULLIE VERWACHTTEN! IK VERWACHT DIE TIENDUIZEND GULDEN TERUG TE KRIJGEN!

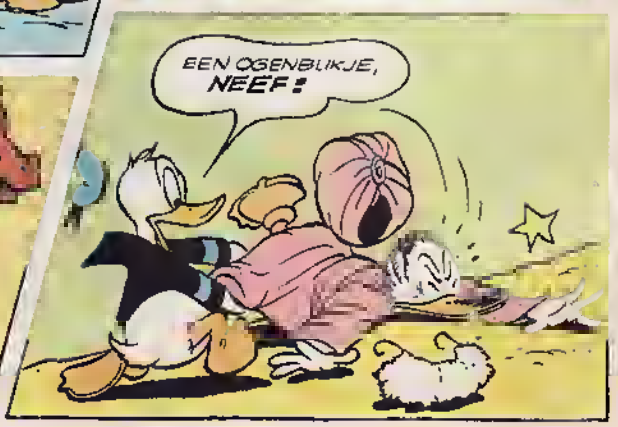
EEN OGENBLIKJE, NEEF!

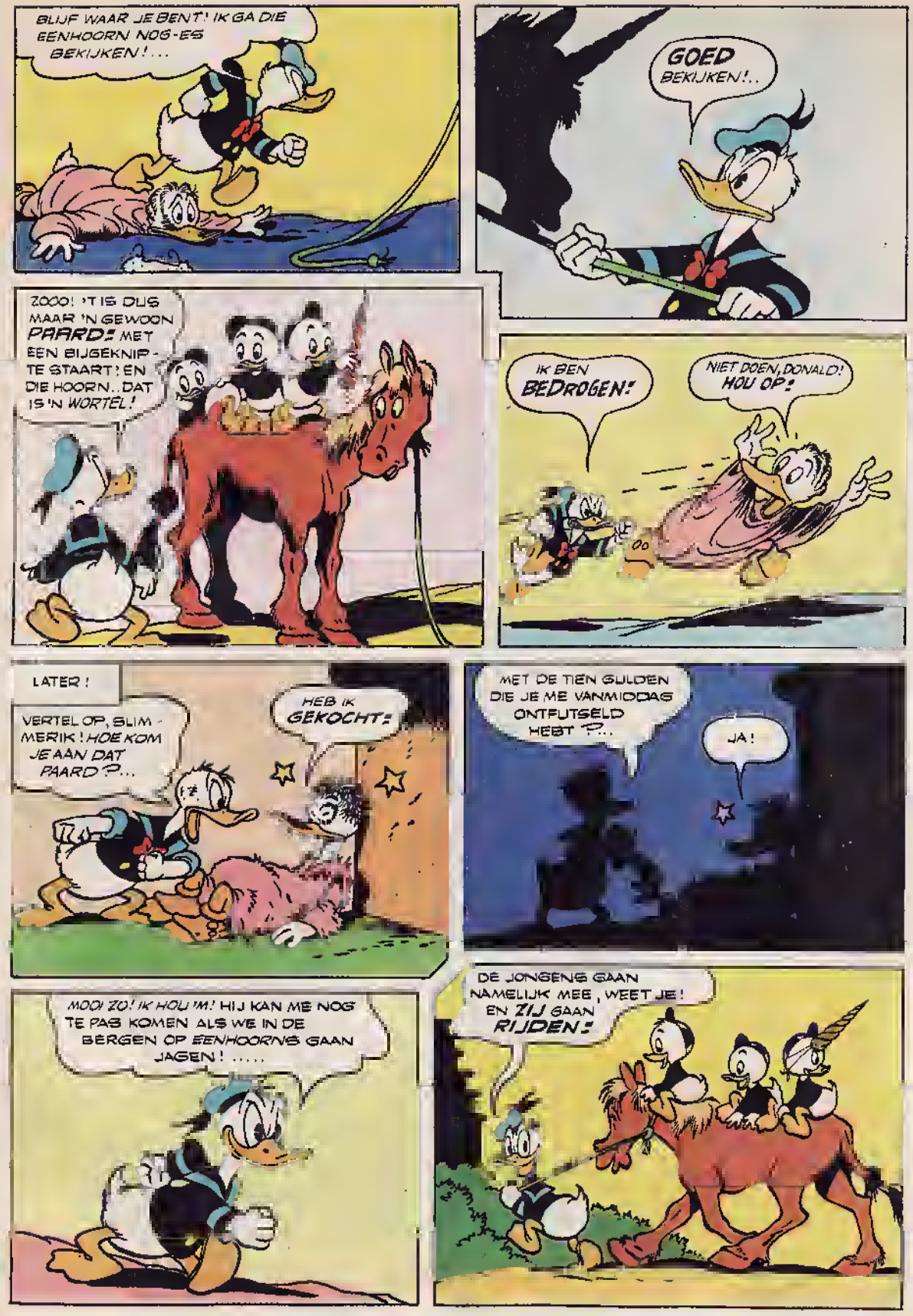
BLIJF WAAR JE BENT! IK GA DIE EENHOORN NOG-ES BEKIJKEN!...
GOED BEKIJKEN!..
ZOOO! 'T IS DUS MAAR 'N GEWOON PAARD! MET EEN BIJGEKNIPTE STAART! EN DIE HOORN.. DAT IS 'N WORTEL!
IK BEN BEDROGEN!
NIET DOEN, DONALD! HOU OP!
LATER!
VERTEL OP, SLIMMERIK! HOE KOM JE AAN DAT PAARD?...
HEB IK GEKOCHT!
MET DE TIEN GULDEN DIE JE ME VANMIDDAG ONTFUTSELD HEBT?...
JA!
MOOI ZO! IK HOU 'M! HIJ KAN ME NOG TE PAS KOMEN ALS WE IN DE BERGEN OP EENHOORNS GAAN JAGEN!.....
DE JONGENS GAAN NAMELIJK MEE, WEET JE! EN ZIJ GAAN RIJDEN!

MAAR DAT BLIJKT TEGEN TE VALLEN! HET PAARD IS ZÓ ZWAAR BEPAKT, DAT DE JONGENS HET BIJNA MOETEN DRAGEN! ...
DIT IS NOG MAAR EEN HEUVELTJE IN VERGELIJKING MET WAT WE NOG VOOR DE BOEG HEBBEN!
OP 4.000 METER HOOGTE RUILEN ZE HET PAARD VOOR EEN YAK!
HIJ LIJKT MEER OP EEN BOENDER DAN OP EEN BEEST!
OP 5.000 METER HOOGTE ZOUDEN ZE GRAAG DE YAK VOOR WAT DAN OOK RUILEN, MAAR... ER IS NIETS TE ZIEN... BEHALVE SNEEUW!...
HU WIL NIET VERDER!..
OP DEZE HOOGTE KAN GEEN ENKEL DIER MEER LEVEN! ALLEEN EENHOORNS HOUDEN HET IN DIT KLIMAAT UIT!...
ALLEEN EENHOORNS! EN WIJ DAN?!
WAT ZOU ZO'N EENHOORN HIER EIGENLIJK TE ETEN KUNNEN VINDEN?..
AAN DE ZON-ZIJDE VAN DE ROTSEN ZITTEN KLEINE POLLETJES MOS! MISSCHIEN EET HIJ DAT!
HÉ! IK KRIJG 'N IDEE! WE MOETEN GEWOON ZOEKEN NAAR ROTSEN DIE MET MOS BEGROEID ZIJN! DAAR ZIJN VAST OOK EENHOORNS!

OP 6.500 METER HOOGTE ZIEN ZE AANGEVRETEN MOS OP EEN ROTS!...
HIER HEEFT EEN EENHOORN GEDINEERD!
EN NOG NIET ZO LANG GELEDEN!
WE MOETEN NAAR SPOREN ZOEKEN!
DAT HEEFT GEEN ZIN! DEZE SNEEUW IS HARDER DAN IJS!
WAS:
HET IJS...
IS NU ZACHTER..
DAN SLAGROOM!
MOET JE NOU 'S KIJKEN! 'N WARME PLEK OP DE HELLING VAN DE BERG!
DEZE PLEK WAS OOK TE ZIEN OP DIE FOTO VAN OOM DAGOBERT!
EN ALLE ROTSEN ZIJN BEGROEID MET MOS! DIE EENHOORN ZIT VAST HIER IN DE BUURT!
HOORNTJE! KOM EENS!... HOORNTJE!! HOORNTJE!!
SCHREEUW NIET ZO! DAARMEE JAAG JE HEM WEG!
DIE EENHOORNS ZIJN VAST ERG SCHUWE BEESTEN!

WORDT VERVOLGD

TOM POES en de WOELWATER

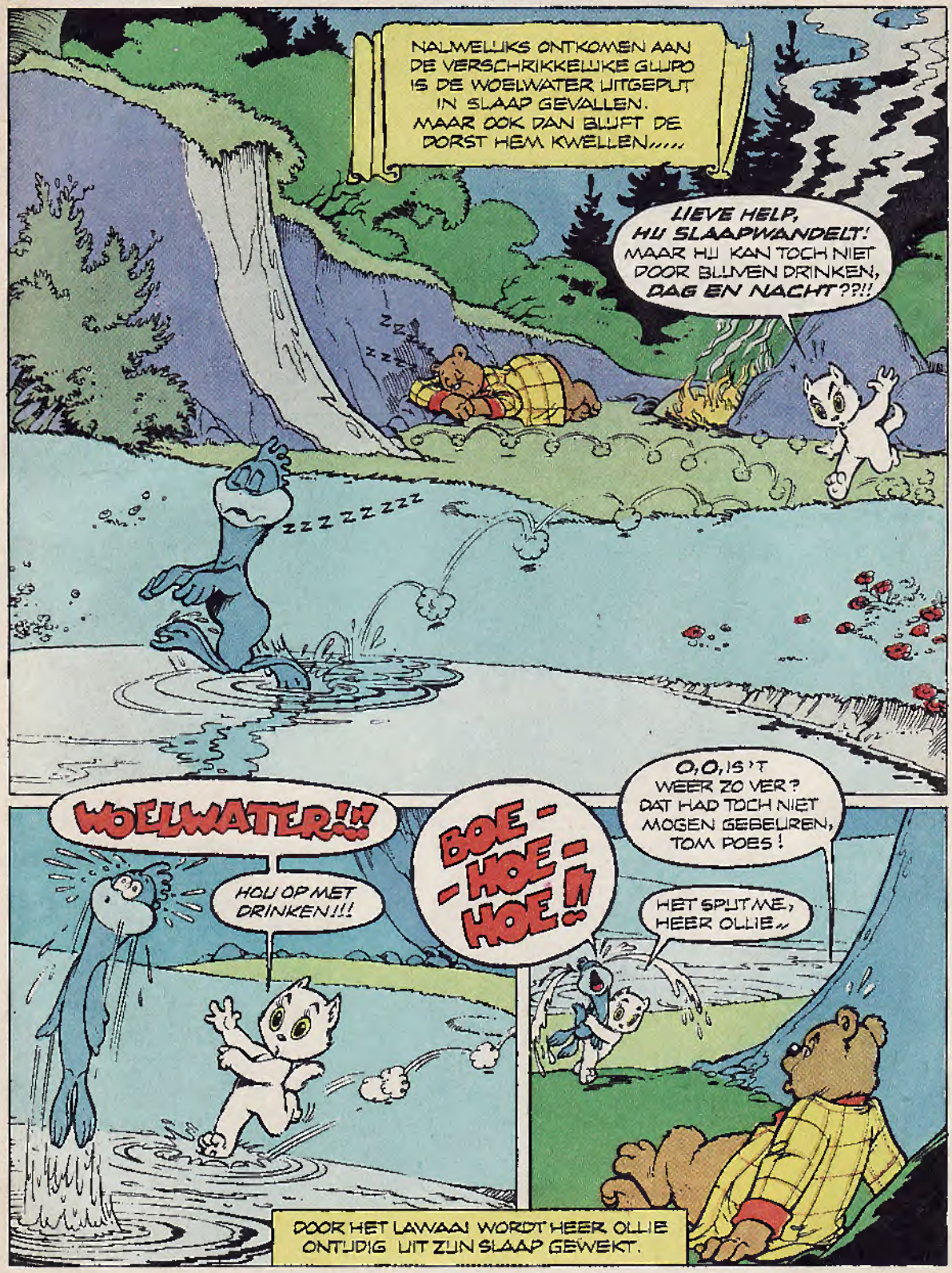

IK MERKTE NIET DAT HIJ GING SLAAPWANDELEN.

SNIK....

SNAK....

SNOK....

SLAAPWANDELEN? MAAR JONGE VRIEND, LAAT JIJ JE ZÓ BEDOTTEN DOOR DEZE LOZE GUIT? NU, *IK* NIET, HOOR!

LAAT *MIJ* MAAR EENS DE WACHT HOUDEN...

HM!

EVEN LATER...

TOM POES SLAAPT AL... HEB JIJ GEEN SLAAPMEER, WOELWATERTJE ?

NEE, HOOL! IK BLIJF MAAL LIEVEL WAKKEL. DLOMEN ZIJN BEDLOG !

IK ZAL 'NS DOEN ALSOF IK SLAAP EN 'M DOOR MIJN OOGKIERTJES GADESLAAN..... NS KIJKEN OF-IE DAN IETS ONDERNEEMT

AAN DE LIZZTIGE WAAKZZZ...ZAAMHEID WVAN EEN HHEER ZZAL HEUZNIET...

...ZZZO GAUW IETZZZZZ... ZZZ

...ONTZZZZZZ... ...ZZZZZZZZZZ.... .....ZZZZZZZZ...

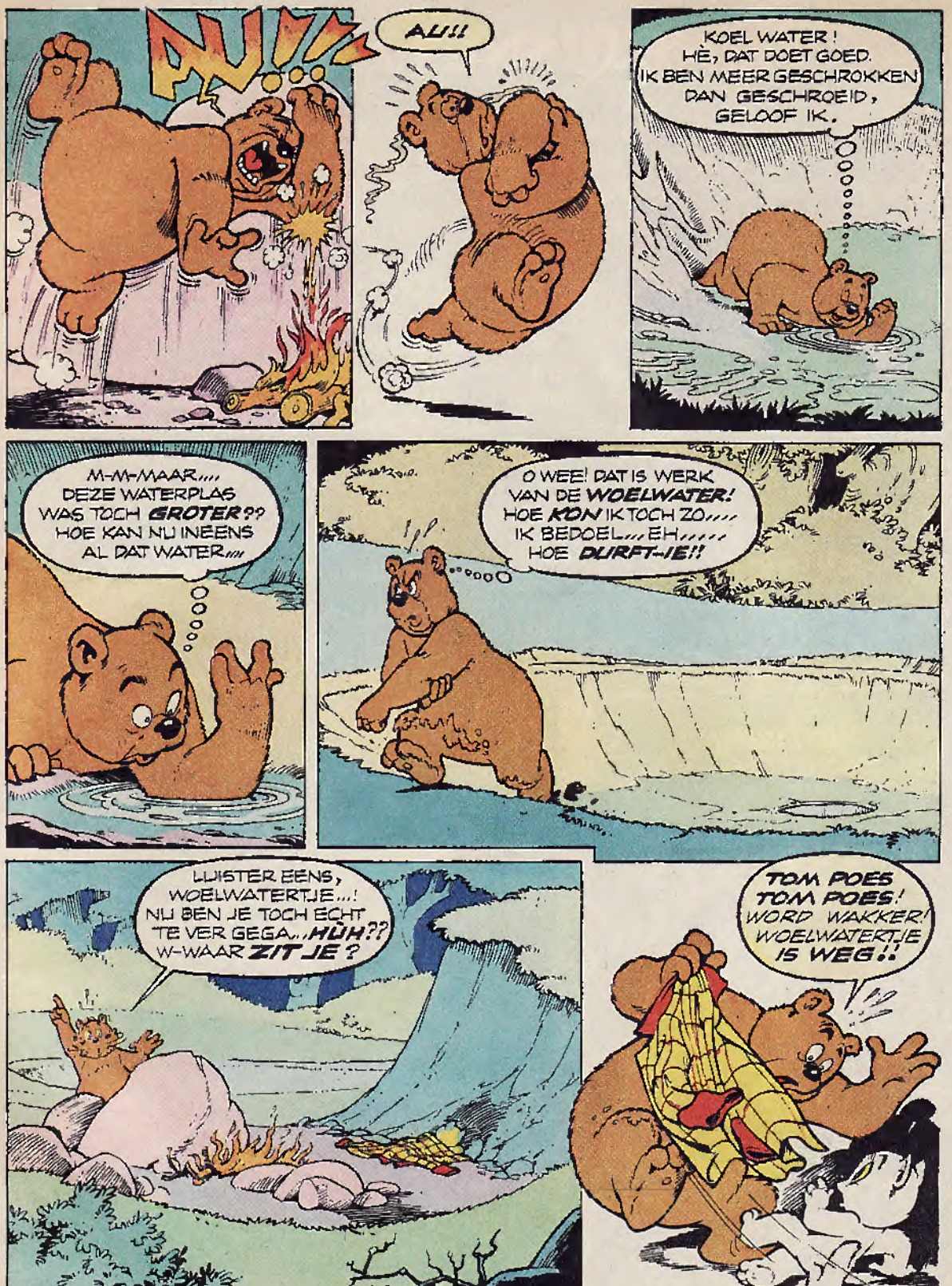

DONALD DUCK. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. *Abonnementsprijs* voor Nederland 25 cent per week of ƒ 3.25 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. *Losse nummers* 35 cent. *Telefoonnummer* voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. *Girobetaling*: indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 119131 van DONALD DUCK Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. *Adresverandering* drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan DONALD DUCK, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. *Verdeler voor België*: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 83405. *Prijs per nummer* 5 Fr. *Attentie*: zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of doosaan of te stoan.
1967 Walt Disney Productions

DIT TIJDSCHRIFT MORELLE EUROPRESS/JUNIOR CODE HOUDT ZICH AAN DE

FIJNE DISNEY BOEKEN

Nieuwe jeugd omnibus met:
Zorro, de gemaskerde redder
Trektocht naar het wilde westen
Toby Tyler in het circus

Spannende avonturen met Zorro, onoverwinnelijke strijder voor recht en vrijheid.
Gevaarlijke avonturen in het Wilde Westen met voortdurende dreiging van wilde Indianenstammen.

Een kostelijk verhaal over een boerenjongen die een beroemd circusartiest werd.

Donald Duck stripboek 13:
120 bladzijden vol plezier en vrolijkheid, met geestige en kostelijk getekende verhalen

13 leuke verhalen waarin al die Walt Disney-helden de grappigste avonturen beleven.

De grootste held van dit boek is natuurlijk Donald Duck zelf!

Maar ook Kwik, Kwek en Kwak, Knabbel en Babbel, De kleine boze wolf, Madam Mikmak, Goofy en... steenrijke oom Dagobert doen mee!

In deze boeken zit een GRATIS spaarcoupon van de GP-Boekenclub waarmee je ouders GP-boeken kunnen kopen voor de helft van de prijs. Vraag alle inlichtingen hierover aan de bezorger!

VRAAG DEZE BOEKEN AAN DE BEZORGER VAN DONALD DUCK